

Farkas Gábor

Hiába hull rám

akarni a fényt
ami rád vetül
és érinteni
érintetlenül
mint partot a hullám

ölelni
hiába hull rám
önvád ellenérv
akármi

Indul az út

és indul az út
történetnyi térben az út
indul a járdaszegély
a beton óvatosan
moccan a pózna
lassan ringatózva a
magasfeszültségű vezeték
oszlop tetején a neonfény

és indulnak
szélen a bokrok
a fák
fákon a fészkek
a csőrök
lépésben a járdakövek

és csendesen arrébb áll
a csatornafedél is

ahogy
mozdul a tér
torlódik
minden
érkezés
a tér, takarnak apró darabjai.